naar Nederland. Dit moet vergeleken worden [fol. 1820] met de soldijrekening van de overledenen. De eerste visitateur van de soldijen moet eveneens nagaan welke boedels onder de curator ad lites te gelde zijn gemaakt, maar waarvan de opbrengsten nog niet zijn overgemaakt. De gecommitteerden hebben een rapport ingediend van de visitatie en vergelijking van de boeken over 1763/64. Kortheidshalve wordt voor de besluiten daarover en de toelichting door het opperhoofd van het generale soldijkantoor Thomas Fredrik Wannemaker op enige punten verwezen naar de resoluties van 20 september en 13 december 1765. Met een verandering op de resolutie van 16 augustus 1757 betreffende de punten van bezuiniging opgesteld door de gouverneur-generaal is op voorstel van opperkoopman Wannemaker, wegens de aanzienlijke toename van het schrijfwerk, het aantal schrijvers op het kantoor van het hospitaal [fol. 1821] van 12 op 18 gebracht. Aan het opperhoofd van het generale soldijkantoor is uitleg gevraagd waarom, zoals reeds bij de beschrijving van Ceylon werd aangegeven, verscheidene formele soldijrekeningen die met de Schagen en Gouverneur-Generaal waren verzonden, met twee kruisjes getekend, of slechts onderstreepd waren. Dit was te Tuticorin gebleken. In de vergadering van 3 september 1765 heeft hij daar tot tevredenheid aan voldaan. Om iedere twijfel uit te sluiten is de dienaren bij het soldijkantoor toegestaan om alle rekeningen, geen uitgezonderd, te tekenen. Het daarbij gebruikte zegel komt ten laste van de degenen die de rekening zullen intrekken. De predikant te Makassar Henricus de Graaff vroeg vernietiging van de maandbrief die hij in 1753 indiende voor zijn nu al acht jaar geleden overleden vader. Bij gebrek aan een attestatie de vita was het zeker dat er niets was uitbetaald [fol. 1822] en daarom vroeg hij om vergoeding. Op 5 december 1765 is besloten dit op de rol van autorisatie en revocatie te laten aantekenen. Sindsdien berichtte het opperhoofd van het generale soldijkantoor dat dit al op 31 december 1761 was geschied, maar dat de kamer Amsterdam daarop, naast verscheidene van zulke gevallen, niet had gereageerd. Men verzoekt Heren XVII het verzoek van De Graaff in te willigen en er voor te zorgen dat de memories van autorisatie en revocatie beantwoord worden teruggezonden. Met de eerste retourvloot is toegestaan om op soldijrekeningen f 496.485 over te maken, daarbij komt nu f 80.153, zodat de kamers nu in totaal f 576.638 zullen overmaken. Zoals in de generale missiven van 20 oktober 1765 reeds werd gemeld, ging er met de eerste schepen f 1.333.420 aan assignaties mee. Nu wordt er, in plaats van het toen begrote bedrag van f 659.945, f 929.519 overgemaakt [fol. 1823] dus in totaal met de eerste en tweede retourvloot f 2.262.939. Dit is f 263.039 (sic) boven het vastgestelde bedrag van 20 ton, of f 269.573 meer dan oorspronkelijk was aangenomen. Hoewel er sindsdien nog 3 ton is geaccepteerd, blijft er gebrek aan geld in Indië, doordat er, na aftrek van $7\frac{1}{13}$ % aan rabat, niet nog meer in de kas van de Compagnie is geaccepteerd. Er is meer geaccepteerd op grond van de toestemming in de brief van Heren XVII van 13 oktober 1763. De redenen zijn te vinden in de resoluties van 3 en 13 december 1765. Uit de eerste blijkt dat er per eind november 1765 maar f 444.941 Indische valuta in kas was, waarvan maar f 93.420,- voor Batavia beschikbaar is geweest, daar de overige munten beter elders gebruikt konden worden. De dagelijkse kas bevatte slechts f 16.251. [fol. 1824] In het begin van de maand is er f 144.000,- nodig, buiten wat er op 19 november 1765 was besloten op de bestellingen naar de oosterse kantoren te zenden. Als dat wordt meegerekend is er een ton tekort, waar nog één à twee ton bijkomt voor de gehele maand. Daarom is er f 269.573 op assignatie geaccepteerd, dat na de verkoping in het voorjaar van 1767 in Nederland moet worden uitbetaald en in mindering van de bestelling voor dat jaar van 70 ton gebracht kan worden. Daar er voor Ceylon al geld was geleend, dat ook weer in het komende voorjaar nodig is, als er geen zending uit Nederland komt, heeft men de voorkeur aan het aannemen van geld op assignatie gegeven. Deze brief gaat met de Schoonzicht voor de kamer Amsterdam en de Blijdorp [fol. 1825] voor die te Middelburg. In april of mei 1766 zal de Vrouwe Elisabeth Dorothea nog vertrekken, die elke dag uit Nederland wordt verwacht. Naast de onderlaag zal die peper en suiker vervoeren. Om te voorkomen dat de Schoonzicht en Blijdorp op de kust van Afrika in zwaar weer raken, zullen ze vandaag vertrekken. Wanneer ze Straat Sunda zijn gepasseerd, moeten ze